

Στὸν Ὑπουργὸν τὸν Ναυτικὸν στολίδια λαμπερὰ,
ρεχάτι καὶ ταμπάκο,
καὶ ἀπὸ καπίλα γυναικῶν λουλόδια καὶ φτερά
στὸν Τριανταφύλλακο.

Προβούσασμοις ὅτους φέροντας τοῦ Ναυτικοῦ τὰ πρώτα
νὰ δουν τὸ φῶς τάλαθινό μὲ τοῦ Χριστοῦ τὰ Φωτὰ.

Ἐνα διάρκεια καὶ φούστα
ὅτον παποῦ τὸν Νετέληγιάννη,
καὶ ποδόβιλο καὶ σούστα
γιὰ τὸν δρόμο ποῦ θὰ κάνην.

Εἰς τὸν Κόντη τὸν Κορφιάτη μᾶς ἔρης ἕλρας κλαδῖ
καὶ μὰ κούκλα παιχνιδάρια μὲ τῆς παπαρούνας χρῶμα,
Σύνοψις ὅτον Εὐταξία, ποιναὶ καὶ παπεῖα παιδί,
Ζερκισμοὺς τῆς βασκανίας νὰ διεβάλῃ γιὰ τὸ κόμμα.

Μία ξεχωριστὴ παντίέρα
καὶ μὰ ρούσκα στὸν Δραγούμη,
καὶ ἔξοχότος δέρα
νὰ φουσκώνῃ σὰν τουλούσι.

Στὸν Σιμόπεολο, ποῦ νοιώθει γιὰ Κυβέρνησις γιαγκίνι,
νὰ μελλώσῃ μὲ τὸν Κόντη καὶ ἄρχηγος αὐτὸς νὰ γίνη.

Ἐνα μπράβο ὅτον Σκουλούδη γιὰ τὴν Βίβλο τὴν Λευκή,
πούρα διπλωματική,
καὶ ποταπάρα φιλτασίνια
γιὰ τὰ σεβαστά του γένεα.

Ἄλγα πούρα ὅτον Βουδόρη
καὶ πολέρων γιὰ χυκούρι,
μὰ τοῦ Μπούμπουλη ἐν τέρα
τι καλὸ νὰ τοῦ προσφέρω.

Στὸν Μπουρζέδην ἀσκιά,
ὅτον Παχύ διπλῆ φρεζά,
καὶ ἔναν τόρο τοῦ Μικέλη τὴν γλωσσίτα του νὰ βάνη
νὰ μήν τρέχῃ σὰν ροδάνι.

Τοῦ κυρίου Δεληγγίωργη, Ρουμελιώτη Λεωνίδα,
μαγγάτες τριακούσιοις γιὰ νὰ σώσῃ τὴν Πατρίδα.

Τοῦ κυρίου Καραπάνου δύο κοθύρους νὰ φηλώσῃ,
καὶ γιὰ στύλους τῆς Πατρίδος τῆς ἀρίδος του ν' ἀπλώσῃ.

Τοῦ ξανθοῦ ρεκούμπηλικάνου
μονοκόμμητη παντίέρα,
καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ Σουλτάνου
Οσμανγί καὶ ταμπακίρα.

Ἐνα τοῦ Συγγροῦ τοιφλίκη ὅτον Συγομαλά πεσκίσι
καὶ ὅτον Ναυτικὸν Λεβίδην σὲ συνδυσμό μὰ θίσι.

Στὸν Ἀλέκο τὸν Ρετοίνα, τετραγωνικὸν κεφάλι,
δύο συνδυσμοὺς νὰ πλέξῃ μὲ Δραγούμη καὶ μὲ Ρέλλη.

Στὸν Σκουέτη τὸν Τραπεζίτη, διπλωμάτη μὲ κουδέντα,
γιὰ τὰ δεῖπνα τῶν Μινιστρῶν δύο καινούρια φουρνιμέντα.

Τοῦ κυρίου Γουναράκη Κορδονάτος νὰ γενῇ
καὶ τὴν γούνα νὰ τινάξῃ καὶ τοῦ τάξει καὶ τοῦ δεῖνα,
στὸν τρανὸ τὸν Βενιζέλο, τοῦ Σεπτήμη συγγενῆ,
γιὰ τὴν Αἴγινα μὰ κάλπη καὶ ἀλλή μιὰ γιὰ τὴν Αθήνα.

Ἐνα γιὰ τὸν Ὁριγόνη
τοῦ Ρετσίνα πανταλόνι,
γιὰ τὸν Μαχρυτίνη γειά
καὶ δεμάσκηγα κομπόστα,
μετέρε στραβοσούγια
στὸν Σταυρόπουλο τὸν Κώστα.

Βράμα γιὰ τὸν Φλογερτήν καὶ τὴν έδρα τὴν παλρά,
καὶ φαλλίδι γιὰ νὰ κόψῃ νύχια, γένεια, καὶ μαλλιά.

Τοῦ Δημάρχου μὰ μποτίλια μὲ νερό γεμάτο βρέλλαις
καὶ ὅτου Δήμου τοὺς Συμβούλους δι' ἀνέμους παπαρέλαις.

Εἰς καθίνα ρασσοφόρον Ἐπισκοπικὴν τιάραν,
καὶ στῆς Πάτρας τὸν Διεπότην καθενὸς Μασσόνου κάραν.

Χειρόφρετην καθ' ὅλα ὅτον Ρωμῆων τὰ θηλυκὰ
καὶ πρὸ πάντων σὰν φουνίζουν σὲ συριμῶν ἐμπορικά.

Νία μέτρα ὅτους ἐμπόρους καὶ μουφούζικα τεφτέρια,
ὅτους φυλακισμένους δύον μαυρομάνικα μαχαίρια.

Στοὺς πεινῶντας πείνας κρύο, στοὺς χερτάτους ζεστασίας,
ὅτον Ἀρνέλο προφητείας καὶ τοῦ φρεσκού τὸν δροσιά.

Στοῦ ο Ρωμῆων ἢ τὸν Περικλέτο ξύλο, χαλινὸ καὶ σίλα,
καὶ ὅτον Φασούλη μὰ βούρτσα γιὰ τὴν φεύκικη μασέλα.

Στοὺς Ρωμαϊνούς, ποῦ λαρυγγίζει μὲς ὅτο στόμα των ἀγόνων,
ξεπατώνωντας Ταμεία νὰ φωνάζουν σὰν τὸν Γκάνων.

Καὶ καμπόδαις ποικιλίσιες,
μὲ δάλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τῆς εἰ Εδυνικῆς τῆς Ἀγωγῆς ἡ ἔξιχν εἰς βιβλία
πρώτον Ἡμερολόγιον τῆς ἀλευθέρως Κρήτης,
ἄντε δραγμῆς εἰρίσκεται ὅταν Βεβλωτούλεια
καὶ ἡ τοχῆς ἡγκόλπιον καθίνας συμπολίτης.

Εἰς τοῦ Λάμψα τὴν Μπρετάνια, τὴν πηγὴν τῆς εὐτροφίας,
ἴκθεοις μὲ τὰς εἰκόνας καὶ τὰς γελοτογραφίας,
τῆς περιφανούς γραφίδος τοῦ Ἀντίνου μας τοῦ Θέμου,
τοῦ τῆς Βλέπεις καὶ λές σ' θέ μου,
δός μου μάτια νὰ τῆς βλέπω καὶ λορήνα νὰ τῆς λοργάρω,
μὰ πρὸ πάντων δός μου γρύδα νὰ μπορέσω νὰ τῆς πάρω».

Γάγαρ Ημερολόγιον εἰκονογραφημένον,
διωδόνη δὲ καλούμενον καὶ δικρίτα γραμμένον.

Λαμπρὸν Ἡμερολόγιον τῆς Ἀννης Σερούνοι,
τερπνότατον ἀνάγνωσμα κάθε σπιτιοῦ λογίου.

Νά καὶ τοῦ Μαλακάση τοῦ Μίλτου τὰ Συντρίμματα,
πολὺ χαρτωμένα καὶ φλογερά ποιμάτα.

Τοῦ ΡΟΜΗΟΥ μας τὸ Γραφεῖον διλο μέτρα καὶ ρυθμός,
ὅτον Πινακωτῶν τὸν δρόμον, δεκαπέντε ἀριθμός.